

Benedikte Demunck

Schepen De Pinte

Benedikte Demunck, schepen in De Pinte, is deze maand onze *dea ex machina*. Door onvoorziene omstandigheden geraakte het estafettestokje niet op tijd van Borsbeek tot Beringen. Haar antwoorden op ons vragenlijstje à la Proust vormen de welkome omweg en ideale tussenschakel.

Wat betekent je politieke functie voor jou?

Ik geniet van de vele verrijkende ontmoetingen en vind het fijn als ik iemand kan helpen door niet alleen te luisteren maar ook oplossingen te bieden. Dit kan gaan van mobiliteitsissues tot een platform bieden, zoals dit tijdens de covidcrisis gebeurde door de schooldirecties samen te roepen.

Wat was je eerste politieke daad (in de ruimste betekenis)?

Netoverschrijdende samenwerking met de scholen door Strapdag te organiseren, en zo kinderen te motiveren om zich duurzaam te verplaatsen.

Kom je uit een politiek nest?

Er is zoals wel vaker een generatie overgesprongen. Mijn grootvader aan moederskant was schepen in Pittem, en mijn grootvader aan vaderskant was advocaat, sociaal heel bewogen, en eerste voorzitter van de lokale afdeling van het Davidsfonds.

Wat zie je als je grootste prestatie?

De inrichting van veilige schoolomgevingen.

Neem je dit ambt mee naar huis?

Al te vaak, tot frustratie van mijn echtgenoot en mijn twee tienerzonen. Vooral tijdens mijn eerste mandaat, toen was de combinatie met nog een job, een jong gezin en het leren van de stiel zwaar. De gezinsleden zijn een dankbaar klankbord, maar herinneren me er ook vaak aan dat het 'maar politiek' is.

Heb je vrienden in de politiek?

Met de collega's van de lokale partijafdeling onderhoud ik zeker goeie contacten en vriendschappen. Sommigen ken ik al van bij mijn eerste stappen in de actieve politiek, intussen al dertien jaar geleden. Ik heb jammer genoeg ook al van een aantal mentoren afscheid moeten nemen. Ik probeer wel bij iedereen het positieve te zien en zelfs met politieke tegenstanders banden op te bouwen. Het gaat er soms heftig aan toe in de gemeenteraad, maar de dag erna tref je elkaar bij de lokale bakker of op een schoolfeest. Daar hoeft het dan niet altijd over politiek te gaan.

Met wie overleg je het eerst als je een belangrijke politieke beslissing moet nemen?

Ik overleg met mijn collega-schepen van dezelfde fractie. Ook mijn echtgenoot of goeie collega's van het bedrijf waar ik nog deeltijds werk, zijn een dankbaar luisterend oor en een adviserende stem.

Wat vind je zelf je meest uitgesproken positieve eigenschap?

Ik leg vlot contacten, ben spontaan, hou van zelfrelativering, en een vleugje humor kan ik altijd smaken.

Welke eigenschap bij jezelf betreur je het meest?

Ik pieker soms te veel over beslissingen. De oneindige traagheid van administratieve procedures kan me frustreren, vooral als ik zie dat het in de privésector waar ik werk veel dynamischer en sneller gaat, en dat de budgetten minder beperkt zijn dan die van de gemeente.

Welke eigenschap waardeer je het meest bij een lid van een andere partij?

Ik vind respect heel belangrijk, ook al deel je elkaars mening niet.

Met welke historische figuur identificeer je je het meest?

Ik hou van charismatische en sterke figuren. Judith, de eerste gravin van Vlaanderen, boeide me als adolescente al, door het jeugdboek van Johan Ballegeer. Dat ze geschaakt werd door Boudewijn met de IJzeren Arm vond ik toen vooral romantisch, maar met *Het Verhaal van Vlaanderen* is ook haar historische rol in herinnering gebracht.

Wie zijn je huidige helden?

Ik kijk vooral op naar sterke persoonlijkheden zoals Ingrid Betancourt, die werd ontvoerd door de FARC-rebellen in Colombia, of Kristiana Valcheva, de Bulgaarse verpleegster die onder het Khaddafi-regime werd opgesloten en gefolterd. Ook de talrijke (ex-)politieke gevangenen verdienen mijn uiterste respect, zoals Navalny, of de Wit-Russische Kolosnikova, Olivier Vandecasteele, professor Djalali en de Catalaanse politicus Carles Puigdemont.

Waar zou je nu het liefste zijn?

Gezien het druilerige weer, in een authentiek zonovergoten historisch Italiaans stadje. Bij beter weer voel ik me kiplekker hier in de buurt van de Hemelrijkkapel in het Parkbos, mijn favoriete plek om tot rust te komen.

Welk woord of welke zin gebruik je te vaak?

'Moet je nu eens iets weten?'

Wat koester je het meest?

Mijn familie en vrienden.

Wat is volgens jou de diepste ellende?

Onrecht, ziekte, persoonlijk verlies.

Wat is je favoriete bezigheid?

Op stap en op reis gaan met gezin, op vrijdagavond de Canvasfilm zien, wandelen en joggen in het Parkbos, op restaurant gaan of eens lekker dansen op een feestje.

Ga je nog af en toe op café in de gemeente?

Te weinig.

Wat is je motto?

Carpe diem.—

SARA LUSKY